

Teofil Stanciu. Creștinul și politica

written by [Marginalia] | February 6, 2020

INRI a fost o declarație politică. Pilat bătea în cuie acuzația pentru care decisese să-l răstignească pe Isus. Voia să arate cine e stăpânul absolut – Roma – și ce pătesc cei care au vise de independență sau de răzvrătire. Cel care se autoproclama regele iudeilor era „rezolvat” (disputa lor religioasă strict internă nu-l interesa deloc). De altfel, religia însăși era o chestiune (de) politică în imperiu. Zeii erau teritoriali și participau la lupte, chipurile, cu cei pe care, pasămite, îi ocroteau. Proclamațiile religioase aveau o evidentă componentă politică. Pentru a păstra unitatea imperiului, trebuiau stârpite focarele religioase care excludeau cultul împăratului și zeii romani – sau trebuiau legiferate unele excepții între limite precise. Dar gestionarii panteonului latin erau generoși: puteau include și zeități locale care nu subminau autoritatea celor centrale.

În acest ambient religios s-a afirmat creștinismul ca religie pentru care *toți* zeii erau totuna cu nimic, iar autoritățile politice erau supuse (chiar fără să știe) autorității supreme a unui Zeu. Unic. Fără rival. Lui Dumnezeu. Astfel de pretenții nu erau, așadar, strict religioase, ci bulversau întreaga mentalitate și cultură a unei epoci. Și relativizau autoritatea imperială absolută, aparent indestructibilă. Cea mai mare putere militară și politică a lumii era pusă – independent de voința ei – sub autoritatea divină a Dumnezeului revelat și întrupat. Creștinismul a fost de la început politic, în acest sens deloc neglijabil.

Făcând un salt uriaș peste timp, mult mai aproape de zilele noastre, avem în Europa o doctrină politică numită creștin-democrație. Iar această doctrină, care a funcționat cu succes în mai multe țări, imediat după război și a ghidat reconstrucția acestora, demonstrează că relația creștinismului/creștinului cu politica este posibilă, fezabilă, ba chiar necesară, aș spune. Această realitate contrazice opinia unui curent izolaționist (destul de vocal) care susține indiferența absolută față de politică, pe motiv că politica ar fi mult prea murdară, un fel de lucru al diavolului.

Textul integral poate fi citit pe siteul *CONVERGENȚE*, [aici!](#)